

doopsgezinde
gemeente
leeuwarden

Doopsgezinde Gemeente Leeuwarden

1 maart 2020

Organist: Gerben Bergstra Voorganger: Tjitske Hiemstra
thema: *Ga maar, want ik zal met je meegaan*

- * Mededelingen en aansteken van de kaars
- * Bemoediging en groet
- * Zingen (projectlied) *De paaskaars brandt* melodie NL 637
- * Inleiding bij de dienst, stilte en gebed
- * Zingen *Veertig dagen nog tot Pasen* ZZZ 703
- * Bijbellezing Exodus 3: 1-6
- * Zingen *Als een vuur zijt Gij verschenen* NL 527: 3-5
- * Bijbellezing Exodus 3: 7-18
- * Zingen *Wat vrolijk over U geschreven staat* NL 324

* Overdenking

Gemeente van Christus,
We zongen net: Hoe dorsten wij te weten wie Gij zijt ...
Hoe kunnen wij iets van God weten, de Heilige naam in de Bijbel
wordt uit eerbied niet eens uitgesproken, het zijn vier
letters/medeklinkers: JHWH.
Adonai zeggen de Joden: de Heer, of de Ene vertalen wij.
Eigenlijk onnoembaar, het is cirkelen om een geheim.

Huub Oosterhuis laat ons zingen van dat hoge woord, geschreven wit op zwart, trouw van trouw, hoe heeft het ons bevrijd, beschaamd, vervoerd, getroost, dan weer getart ... Tsja ...

En nu moet ik daar in de preek woorden aan geven ...

Dan ben ik heel blij met Mozes, mens, midden in die worstelingen,
"Wat is uw Naam?" vraagt hij.

Mozes sprak met God als met een vriend, hij stond dichterbij God dan elk mens voor of na hem.
Het zijn hele oude verhalen, doorleefde verhalen, verteld van geslacht op geslacht, of ze waar
gebeurd zijn? – maar wat zijn ze wáár, vol diepe levenswijsheden.

De komende tijd volgen we Mozes, via het boek Exodus, uittocht uit de benauwdheid ...
En Mozes was er niet geweest als niet zes vrouwen zich voor hem hadden ingezet; op leven of dood.
De waarde van déze vrouwen wil ik toch graag even schilderen vooraf aan het mannenverhaal.
Allereerst is daar Jochebed, zijn moeder, die de moed had om een kind te krijgen in een tijd vol
dreiging, dat alle jongetjes moesten worden gedood bij de geboorte!

En dan zijn zus Mirjam. Zij bleef in de buurt van haar broer en dankzij haar creatieve geest kon Mozes groeien door de melk van de borst van zijn eigen moeder, die zijn voedster was geworden. En zo zorgde ze, dat hij wist tot welk volk hij behoorde.

Twee vroedvrouwen Sifra en Pua (beiden worden zelfs bij name genoemd). Zij weigerden Farao's bevel tot het doden van pasgeboren jongetjes uit te voeren. Wat een morele moed om het leven zo te heiligen.

Zippora, de latere vrouw van Mozes, die hem vergezelt op zijn missie en zijn leven redt. Farao's dochter die het kind Mozes redt uit het water van de Nijl, hem adopteert en weet dat ze daarmee tegen vaders wil ingaat. Eén van de meest onverwachte helden van de Bijbel.

Alle zes waren vrouwen met compassie, empathie en mededogen; dankzij hen allen bleef Mozes in leven

En nu loopt deze man al zo'n 40 jaar te herderen in de woestijn met zijn wolvee, zijn kudde schapen en geiten. Is hij in leven gebleven voor dit herder-werk, of is zijn bestemming toch anders?

Op een bepaalde dag drijft hij de kudde tot achter de woestijn bij de berg van God, Horeb of Sinaï.

En in een vuurvlam ziet hij een engel van de Ene; ofwel hij ziet iets dat eigenlijk niet kan.

Hij ziet de struik in brand staan, maar deze verbrandt niet, raakt niet verteerd.

Nico ter Linden schrijft dan: *De schapen van zijn kudde zagen niets anders dan de zon die vuurrood achter de struiken onderging, maar Mozes lag plotseling op zijn knieën, want Mozes zag meer. Het was alsof hij zelf in brand stond. Het was alsof God tegen hem zei: "Mozes, zoals die braamstruik mijn vuur en warmte uitstraalt, zo zal jij dat ook doen."*

Ineens is de grond voor Mozes heilige grond geworden, hij doet zijn sandalen uit.

Hij hoort Gods stem: "Mozes, Mozes!" en zegt: "Hier ben ik!"

Hij zegt niet "Ik luister" zoals de NBV-vertaling aangeeft.

Dat zegt de tomtom van Koos; als die ergens naar toe wil met de auto, zegt hij *Hallo Tomtom* en deze zegt *Ik luister ...* en dan kun je een adres zeggen.

Maar Mozes zegt niet "Ik luister", maar HIER BEN IK, met zijn hele hebben en houden, zijn hele ZIJN.

En God zegt aan Mozes, dat hij de God is van zijn vader, de God van Abraham, de God van Izaäk en de God van Jacob ... Voor ieder is God dezelfde en ook anders, omdat hun levensweg anders is, met andere vragen en andere opgaven, en zo is God ook voor ieder van ons anders. Omdat we allen andere mensen zijn, met andere behoeften. Zo is God voor ieder van ons anders, geven we er een andere naam aan en een andere plek in ons leven ... ik kom daar straks nog op terug.

Als Mozes dit hoort en innerlijk beseft dat deze God hier ook bij hém in de woestijn aanwezig is, dan bedekt hij zijn gezicht en durft niet meer te kijken naar dat vuur buiten hem, maar voelt denk ik, des te meer het vuur in hem om zijn taak in het leven op te pakken, dat steeds meer in hem gaat dagen en die hij zich bewust wordt.

God, die hier Mozes roept, zegt, dat Hij weet wat er gaande is, dat hij het geschreeuw van Israël hoort. God ziet hun lijden, kent het en trekt zich het lot aan

Welnu: ga, ik zend jou, Mozes, tot farao: jij moet mijn volk wegleiden uit Egypte ...

Het hele drama van de uittocht staat nu op punt van beginnen.

En Mozes voelt de hitte van het vuur, als brandende energie in zijn binnenste, maar tegelijk heeft hij meer bevestiging nodig om deze uitdaging, deze roeping aan te gaan.

Zijn allereerste bezwaar of vraag is: Wie ben ik om te gaan???

Herkenbaar?? Bij een nieuwe baan of uitdaging, kan ik dat wel?

Bij de liefde ... ben ik wel voldoende? etc.

Als wij er van onze afstand van eeuwen naar kijken, denken we: juist jij, Mozes bent geschikt!
Je kent de stedelijke beschaving van Farao's hof, doordat je daar opgroeide, geadopteerd door Farao's dochter. Je bent van jongs af gewend aan leiderschap, je bent doortastend, je kent ook de wereld van de woestijn ... In dit langzame deel van je leven, in de stilte en eenzaamheid, heb je volop de tijd gehad om te na te denken en ook te beseffen, dat je een mens van gerechtigheid bent. Ooit verdedigde je iemand van je eigen volk t.o.v. een Egyptenaar, en kwam tussenbeide bij een andere ruzie. En later verdedigde je Jetro's dochters tegenover de plaatselijke herders van Midjan. Je bent een mens die bereid is om op te staan en risico's te nemen, vanwege wat recht is!

Op Mozes' vraag *Wie ben ik om te gaan?* antwoordt God met niets van dit alles.
God zegt enkel: Ik zal bij je zijn of omdat Ik met je zal zijn, en hij krijgt een teken in de toekomst, dat hij met zijn volk, bevrijd uit Egypte, op deze berg God zal vereren ...

En dan komt meteen Mozes' tweede twijfel:

Als ze me vragen: Wat is de naam van die God?

Wat moet ik dan zeggen? of anders gezegd: naast: Wie ben ik? de vraag: Wie ben jij?

In het begin zei ik al, hoe kunnen wij iets van God weten???

Daarom is deze vraag van Mozes zo basaal voor de hele Bijbel.

En God antwoordt hem: *Ik ben die er zijn zal* of in de Naardense vertaling: *Ik zal er zijn, zoals ik er ben.*

Zeg tegen de Israëlieten: IK ZAL ER ZIJN heeft me naar u toegestuurd ...

Het doet er niet toe hoe je Gods Naam zegt, als je maar weet dat *Ik zal er zijn, er is.*

Het is een Naam vol ruimte om zelf in te vullen, wat groter en dieper is dan je kunt benoemen.

Sytze de Vries heeft dat op bijzondere wijze gedaan in ons slotlied:

Ga maar Mozes, want ik zal met je mee gaan.

Ik ben je baken, ook in de diepe nacht

Ik ben de stem, die steeds in jou zal opstaan

Ik ben de hand, die op je vriendschap wacht

Ik ben het licht dat voor je voeten uitgaat

Ik ben de wind waardoor je adem haalt ...

en zelf zouden we allen een heel eigen zin kunnen bedenken, hoe God er is in ons leven ... een zin rondom een eigen ervaring.

In de stad hangen allemaal posters. Je kunt bellen naar 030---Utrecht voor een wonder.

Als Mozes hier door de stad zou lopen, zou hij dat vast doen en vertellen van dat braambos, dat in lichter laaie stond, maar niet verbrandde en dat die belevenis zijn ommekeer was. Dat hij afweek van zijn woestijnweg en omkeerde naar Egypte; bewust geworden van zijn roeping. En dat in hem steeds opnieuw de stem sprak als een nieuw begin van leven ...

Zo gaan wij aan de hand van Mozes de veertigdagentijd in om ook bewuster stil te staan bij Gods ER ZIJN in ons eigen leven en hoe wij zelf geroepen worden tot vrede en recht in grotere of kleine zaken

In elk geval tot het verdrijven van het duister, zo mogelijk in het leven van de ander en in je eigen leven ... Ga maar, want ik zal met je meegaan ...

dat wij dat ook zelf mogen ervaren,

Amen

* Orgelspel

* Open ruimte

* Gebeden, stilte en Onze Vader (in woorden van Bram Moerland)

* Collecte voor het Vrijplaatsenfonds + eigen gemeente (rozet)

De AKC wil elke jongere die dat wil de kans geven om mee te gaan met een AKC-kamp. Niet iedereen heeft daarvoor voldoende geld. Daarom is het vrijplaatsenfonds in het leven geroepen. Elk jaar wordt daar gebruik van gemaakt. Om het fonds te voeden is de collecte een belangrijke inkomstenbron.

* Slotlied *Ga maar gerust, want ik zal met je mee gaan* LLO II - 15
We beginnen met zingen zodra de kinderen terug zijn in de kerk.

* Zegenbede

Hear, wy freegje no, Jo seine op ús wei
Hear, wy freegje Jo, wês mei ús eltse dei (2x)
Amen

** ** ** ** **

Mededelingen

De lezing van Leo Fijen, die oorspronkelijk vanmiddag zou worden gehouden, is uitgesteld naar zondag 8 november om 15.00 uur.

Zondag 22 maart vindt de eerste Kliederkerk plaats van 15.30 – ± 18.00 uur. We vragen mensen om iets lekkers te bakken voor bij de koffie/thee/limonade bij binnenkomst. We vragen ook wie wil meewerken bij het samenstellen van een maaltijd aan het einde. Geef je op bij Petra Prins via de mail kliederkerk@dgleeuwarden.org of via intekenlijst achter in de kerk.

Bruggen Bouwen in Leeuwarden

Inleiding door Jan Bosman en Sandra Roza op maandag 23 maart

Hoe reageer je als religieuze gemeenschappen wanneer de plaatselijke moskee wordt beklad? Wat betekent het, als joden in je woonplaats zich onveilig voelen? Wat doen kerken en andere religieuze gemeenschappen, wanneer in de gemeenteraad gesproken wordt op een manier, die de vrijheid van godsdienst van een religieuze gemeenschap lijkt in te perken? Of wanneer radicalisering dreigt onder een groep jongeren? Hoe vieren we het Sinterklaasfeest als een 'inclusief' kinderfeest?

In 2019 is het project 'Bruggen Bouwen' van start gegaan door Kleurrijk Fryslân.

Datum en tijd: 23 maart, 20.00 uur

Bijdrage: € 5,-

Plaats: Titus Brandsma Huis,

Opgave: ☎ 058 – 212 09 84, ✉ kerkelijkbureau@sintvitusparochie.nl

Mededelingen voor de liturgie graag uiterlijk vrijdag 12.00 uur e-mailen naar: hannab@online.nl en ellesfeenstra@outlook.com

Bovenstaande mededelingen vindt u ook op www.doopsgezindenleeuwarden.nl

Liederen (NL) overgenomen uit *Liedboek – zingen en bidden in huis en kerk / Lieteboek – sjonge en bidde thús en yn tsjerke*

Liederen (ZZZ) overgenomen uit *Zangen van zoeken en zien*

Liederen (LLO II) overgenomen uit *Het liefste lied van overzee, deel 2.*